اتفاق مسلمانان برصيانت قرآن مجيد از تحريف

اتفاق مسلمانان برصيانت قرآن مجيد از تحريف

مولوي عبد الرحمن محبى

بسم ا الرحمن الرحيم

بزرگترين وبا ارزش ترين پديدة عالم، نزول قرآن مجيد بر قلب رسول اكرم صلي ا عليه وآله مي باشد.

آيا مردم آن زمان به آساني آماده پذيرش مفاهيم عاليه قرآن مجيد بودند يا سرسختانه با آن به مبارزه پرداختند؟ جواب را در جملة دوّم بايد جستجو نمود.

از همان روزهاي نخستين، نبرد بي امان قرآن حكيم با افكار پوچ آغاز گرديد. از جايي كه قرآن كتاب مبارزه باكل فساد بود، آهسته آهسته ميدان را از دست حريفان گرفت وامّتي تابع وتسليم منويّات خود بوجود آورد.

سرّ خروش امت براي پيشبرد اهداف قرآن در طول تاريخ روشن وآشكار است، چرا اينطور نباشد ؟ وقتي كه امّت به عمق مباني ودرك صحيح مفاهيم قرآني دسترسي پيدا كرده باشد مگر مي تواند بعد از حركت آرام گيرد؟ قرآن مي خواست بساط باطل را از جهان بردارد، امّت نيز بپاخاسته حركت مي كرد و هر جاكه رسيد نفس باطل را تا آخر مي گرفت. پس بجاست كه امت مسلمه پيرامون كتابي نبرد كند، فدا كاري و از خود

گذشتگي وجانبازي كند، كه آن كتاب ضامن نور، هدايت، رحمت، رشد، حركت، تعالي، ترقي، انقلاب كلّي در تمام شؤون زندگي وضامن دگرگوني كلّ جهان وجهانيان است.

در طرف ديگر قواي باطل در مقابل نور خدا صف آرايي كردند، مقابله كردند، آرام ننشستند وفرياد «ائت بقرآن غير هذا» بلند كردند پرده كعبه را گرفته و از خداوند خواستند كه ﴿إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاء أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾.

اما نبرد تبهكاران به يأس وشرمندگي در روزگار مبدل گشت، قرآن مجيد ثابت كرد كه شب پره هاي كوتاه بين در مقابل عزم و اراده اش كاري نمي توانند ارائه دهند، تلاش قرآن نابود كردن كل تبهكاران روزگار تا آخرين روزهاي دنياست.

او همان نخستين روز ظاهر و مشخص بود كه قرآن مجيد كتابي است ثابت، امين، حافظ و محفوظ، خود بازباني گويا و توانا اعلام فرمود: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾(1) و ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾(2).

قرآن كريم در نابودي باطل چنان قدر تمند بود كه در ساختن امّت مسلمان.

روش قدرت نمايي عجيب قرآن حكيم در اين آية مباركه: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ﴾(3) آشكار مي باشد.

آري كلّ تواناييهاي آن زمان دست به دست دادند، مبارزه كردند، مقابله كردند، ولي جز ذلّت و رسوايي

نتيجه اي نگرفتند. فقط دور اوّلي مبارزات باقرآن ثابت كرد كه ممكن نيست مكر و تدبير مخلوق در مقابل معجزه خالق كائنات، مؤثر و كارگر باشد...

هر چند سياه دلان و اشقياي زمان، چشم از انوار وبركات اين كتاب مي پوشاندند،

---

1 ـ سورة حجر: 9.

2 ـ سورة فصلت: 41.

3 ـ انبياء: 18.

اهل ايمان از امّت قرآن به عمق تعاليم آن پي مي بردند.

امت مسلمه به اين يقين رسيده اند كه در مقابل قدرت اين كتاب كسي ياراي مقاومت ندارد و نخواهد داشت، زيرا برأي العين مشاهده كردند كه دست غيب، همان غيبي كه قرآن از آن سرچشمه گرفته، محافظ اين كتاب است.

بطور مثال در همان خانواده اي كه بيشترين مبارزه را در جهت بي اعتبار نمودن آيات قرآن داشت، بعدها افراد تبديل به انسانهاي نوراني و فدائيان قرآن گرديده و دلباختة كتاب آسماني مي شوند.

در حلقه هاي علمي اين طور جاافتاده بود كه قرآن كلام بشر نيست. جريان هر قل بزرگترين امپراطور آن زمان (1) وداستان تلاوت روايات توسط سيدنا جعفر بن ابي طالب در دربار حبشه وگفته شاه حبشه (2) «ان هذا والذي جاء به عيسى ليخرج من مشكاة واحد» (3) همچنين نظر ورقة بن نوفل (كه بخاري اين سه جريان را روايت كرده) نمايانگر مطلب بالاست.

ورقة بن نوفل در جواب حضرت خديجه كبري گفت وهذا الناموس الذي انزل علي موسي»(4) چون معلوم است كه

قرآن كلام بشر نيست و در طول 1400 سال بشر از مقابله با آن عاجز مانده است و تحريف و ترديد آن به وسيله بشر و يا مخلوقي ديگر محال است...

در طول تاريخ گردن كشاني به مقابله و مبارزه با كلام مجيد پرداخته اند، اما جز رسوايي وذلت چيزي حاصل آنها نگشته است.

با اين كه نظرات و افكار فرق مختلف با هم تفاوت دارد و در بسياري از مسائل،

---

1 ـ صحيح بخاري 1: 10.

2 ـ صحيح بخاري 1: 10

3 ـ. ابن هشام 1: 33.

4 ـ صحيح بخاري 2 (چاپ كراچي): 740.

برداشتها فرق مي كنند و مذاهب مختلفي در ميان مسلمين رواج پيدا كرده، امّا همة مسلمين متفقند بر اين كه قرآن كريم دست نخورده و همان طوري كه 1400 سال پيش بر قلب رسول گرامي نازل شده وبه وسيلة ايشان براي امت تلاوت شده، به همان صورت نيز باقي و جاري است.

هيچ گروه وفرقه و اهل مذهبي در اين مطلب كه قرآن كريم مصون از هرگونه تحريف بوده است، ترديدي ندارد، بلكه هر كس خود را محكم و استوارتر از ديگران در اين عقيده مي داند.

علما و مفسرين، محققين و دانشمندان در اين باره سخن گفته اند، كه ما بطور اختصار مقداري از آن را در اين جا نقل مي كنيم تا روشن گردد كه فرقه هاي مختلف مسلمين در صيانت كلام ا مجيد از تحريف، متفق القول مي باشند.

امام فخر الدين رازي «شافعي» در تفسير كبير (1) تحت آية مباركه ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَه لَحَافِظُونَ﴾(2)، مي نويسد: «انا نحفظ ذلك الذكر من التحريف والزيادة والنقصان و نظيره قوله تعالي في صفة القرآن لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه وقال ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللّهِ لَوَجَدُواْ فِيهِ اخْتِلاَفًا كَثِيرًا﴾(3).

«والحفظ لا معنى له إلاّ ان يبقى مصوناً من الزّيادة والنقصان».

وقال آخرون: «ان ا تعالى صانه وحفظه من أن يقدر أحد من الخلق على معارضته، وقال آخرون: اعجز الخلق عن أبطاله وإفساده بان قضى جماعة يحفظونه ويدرسونه ويشهرونه فيما بين الخلق إلى أخر بقاء التكليف وقال آخرون: المراد بالتحفظ هو ان أحداً لو حاول تغييره بحرف أو نقطة لقال له أهل الدنيا هذا كذب وتغيير لكلام

_____

1 ـ تفسير كبير 19: 160.

2 ـ سورة الحجر: 9.

3 ـ سورة النساء: 88.

ا تعالى حتى ان الشيخ المهيب لو اتفق له لحن أو حفوة في حرف من كتاب ا تعالى لقال له كل الصّبيان أخطأت أيها الشيخ وصوابه كذا، فهذا هو المراد من قوله، وأنا له لحافظون».

«واعلم انّه لم يتفق لشيء من الكتب مثل هذا الحفظ فانّه لا كتاب وقد دخله التصحيف والتحريف والتّغيير أمّا في الكثير منه أو في القليل، وبقاء هذا الكتاب مصوناً عن جميع المعجزات وأيضا اخبر ا تعالى عن بقائه محفوظاً عن التغيير والتّحريف و انقضى الآن (يعني عهد الإمام فخر الدين) قريباً من ستمائة سنة فكان هذا أخباراً عن الغيب فكان ذلك أيضا معجزاً ظاهرا»(1).

سپس امام فخر الدين رازي نسبتي را به بعضي اماميه نقل داده كه قائل به تغيير، زيادت، ونقصان در قرآن بوده اند.

اگر چه امام رازي در بحث مربوط، اين مطلب رارد كره است، بايد دانست كه هر زماني كه كسي پيدا شده و چنين ادعايي كرده، علما و دانشمندان اماميه بلكه جمهور علماي شيعه بشدّت او را ردّ كرده و ابطال مبطلين را روشن و آشكار ساخته اند... كه عنقريب ما روي اين مطلب بحث خواهيم كرد.

علامه آلوسي حنفي در «تفسير روح المعاني» مي گويد: «وانا لـه لحافظون» أي من كل ما يقدح فيه كالتحريف والزيادة والنقصان وغير ذلك حتى أن الشيخ المهيب لو غيّر نقطةً يردّعليه الصبيان ويقول لـه من كان الصّواب كذا...» ادامه مي دهد و مي گويد: «قال الحسن: حفظه بابقاء شريعته إلى يوم القيامة و جوز غير واحد ان يراد حفظ بالاعجاز في كل وقت كما يدل عليه الجملة الاسمية من كل زيادة ونقصان وتحريف وتبديل ولم يحفظ سبحانه تعالى كتاباً من الكتب كذلك بل استحفظها جل وعلا الرّبانيّين والاحبار

---

1 ـ تفسير كبير 19: 161.

فوقع فيه ما وقع وتولّي حفظ القرآن بنفسه سبحانه فلم يزل محفوظاً اولاً واخراً والي هذا اشار في الكتاب»(1).

علامه آلوسي از محققين معتبر متأخرو حنفي مذهب مي باشد و مفتي ديار عراق بوده است، گويا اين مطلب بيان مذهب حنفي واجماع اهل مذهب مي باشد.

علامه قاسمي دمشقي مي نويسد: «انا نحن نزلنا الذكر وانا لـه لحافظون أي من كل بغي لـه كيداً فلا يزال نور ذكره يسري وبحر هداه يجري وظلال حقيقته في علومه تمتد علي الآفاق ودعائم اصوله الثابتة تطاول السبع الطباق رغماً عن كيد الكائدين وافساد المفسدين...» (2).

علامه ابن كثير دمشقي مي نويسد: «وانا لـه لحافظون... هو الذي انزل عليه الذكر وهو القرآن وهو الحافظ لـه من التغيير والتبديل»(3).

علامه شيخ اسماعيل حقي مي نويسد: «وانا لـه لحافظون في كل وقت من كل مالا يليق به كالطعن فيه والمجادلة في حقّيته والتكذيب لـه والاستهزاء به والتحريف والتبديل والزيادة والنقصان ونحوها»(4).

نقل از مثنوي مولوي:

مصطفي را وعده داد الطاف حقّ $$$ گر بميري تو نميرد اين سبق

من كتاب ومعجزت را رافعم $$$ بيش و كم كن راز قرآن دافعم

من تو را اندر دو عالم حافظم $$$ طاعنان را از حديثت رافضم

كس نتاند بيش وكم كردن در او $$$ توبه از من حافظي ديگر مجو

رونقت را روز روز افزون كنم $$$ نام توبر زر وبر نقره زنم

_____

1 ـ روح المعاني 14: 16.

2 ـ تفسير القاسمي 6: 4، 48.

3 ـ تفسير ابن كثير 3: 547.

4 ـ تفسير روح البيان 4: 443.

منبر و محراب سازم بهر تو $$$ در محبت قهر من شد قهر تو

چاكرانت شهرها گيرند وجاه $$$ تو مترس از نسخ دين مصطفي(1).

علامه ابو حبان اندلسي مي نويسد: «وانا لـه لحافظون لـه من الشياطين وفي كل وقت تكفّل تعالي بحفظه فلا يعتبر به زيادة ولا نقصان ولا تحريف ولا تبديل» (2).

علامه سيد قطب مي نويسد: «وانا لـه لحافظون فهو باق محفوظ لا يندثر ولا يتبدل ولا يلتبس بالباطل ولا يمسّه التحريف ويقودهم الي الحقّ برعاية ا وحفظه»(3).

علامه صابوني مي نويسد: «وانا لـه لحافظون لهذا القرآن مصونة عن الزيادة والنقصان والتبديل والتفسير قال المفسرون تكفل ا بحفظ هذا القرآن فلم يقدر احد علي الزيادة فيه والنقصان ولا علي التبديل والتغير كما جري في غيره من الكتب كان موكول الي اهلها لقوله تعالى «بما استحفظوا من كتاب ا» وانظر الفرق بين هذه الآية «وانا لـه لحافظون» حيث ضمن حفظه وبين الآية السابقة حيث وكل حفظه اليهم فبدّلوا وغيّدوا»(4).

علامه خازن مي گويد: «وانا لـه لحافظون، الضمير يرجع الي الذكر يعني «انا للذكر الذي انزلناه علي محمد صلّى ا عليه وآله محافظون يعني من الزيادة فيه والنقص منه والتغيير والتبديل والتحريف فالقرآن العظيم محفوظ من هذه الاشياء كلها لا يقدر احد من جميع الخلق من الجن والانس لان يزيد فيه او ينقص منه حرفاً واحداً وكلمة واحدة و هذا مختص بالقرآن العظيم بخلاف سائر الكتب المنزلة فانه قد دخل على بعضها الترحيف والتبديل والزيادة والنقصان» (5).

---

1 ـ مثنوي معنوي: 444.

2 ـ تفسير النجد المحيط 5: 446.

3 ـ تفسير في ضلال القرآن 4: 2127.

4 ـ صفوة التفاسير 2: 106.

5 ـ تفسير خازن 4: 47.

علامه بغوي مي نويسد: «وانا لـه لحافظون أي لحفظ القرآن من الشياطين ان ما يزيدوا فيه او ينقصوا منه او يبدّلوا بغيره قال ا تعالى لاياتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه والباطل هو ابليس لا يقدر ان يزيد فيه، ماليس منه ولا ان ينقص منه ما هو منه»(1).

علامه زمخشري معتزلي مي نويسد: «وانا لـه لحافظون قال احمد ويحتمل ان يراد حفظه مما يشينه من تناقض واختلاف لا يخلو عنه الكلام المفترى... وانا لـه لحافظون قلت: قد جعلت ذلك دليلاً على انه منزل من عنده آية لانه لو كان من قول البشر او غير آية لتطّرق عليه الزيادة والنقصان كما يتطرق على كلام سواه» (2).

علامه محّي الدين شيخ زاده مي نويسد: «وانا لـه لحافظون اجيب بان اتصاله من قبيل اتصال الدليل بالمدلول فان حفظ ا اياه يدلّ علي كونه من عند ا لانه لو كان من عند غير ا لما كان مصونا من الزيادة والنقصان بل مجدد كونه من عند ا تعالى لا يستلزم كونه محفوظاً مالم يحفظه ا تعالى ويتكّفل بحفظه ألا ترى انه لم يتفق لشيء من الكتب مثل هذا الحفظ فانه لا كتاب الا وقد دخله التحريف والتغيير اما في الكثير منه او في القليل وبقاء هذا الكتاب مصوناً عن جميع جهات التحريف مع ان دواعي الملاحدة واليهود والنصارى متوفرة علي ابطاله وافساده من اعظم المعجزات وذكر لطريق حفظ ا تعالى ايّاه وجهين الاول جعله ايّاه معجزاً مباينا ً لكلام البشر فان الخلق عجزوا بذلك عن الزيادة والنقصان لانهم لو زادوا فيه ونقصوا لتغير نظم القرآن و ظهر لكل العقلاء ان هذا ليس من القرآن» (3)، قال ابن عباس رحمه ا «محافظون من الشياطين حتى لا يزيدوا فيه ولا ينقصوا منه ولا يغيّروا حكمه»(4).

---

1 ـ تفسير معالم التنزيل بهامش خازن ص 47.

2 ـ تفسير كشاف 2: 388.

3 ـ حاشيه محّي الدين شيخ زاده علي البيضاوي.

4 ـ تفسير ابن عباس: 216.

ترجمه تفسير شبير احمد هندي: «وانا لـه لحافظون» يعني همان طوري كه قرآن كريم صحيح وسالم از لوح محفوظ به قلب مبارك رسول ا صلّي ا عليه وآله آمده به همان جهت و كمال به كل دنيا وهمة زمان ها مي رسد وتا قيام قيامت از هر نوع تحريف محفوظ مي ماند(1).

اينها اقتباساتي بود از تفاسير مختلف كه متعلق به مكاتب مختلف اهل سنّت بود از حنفي، شافعي، حنبلي، معتزله واهل حديث، كه همگان معتقد بر اين هستند كه قرآن كريم كلام خداي متعال است وتا ابد از هر نوع تحريف محفوظ است وآن هم به ضمانت ذات پروردگار عالم.

مسلماً چون ذات الهي از دسترس مخلوقات برتر وبالاتراست، كلام الهي نيز از دستبرد مخلوقات بالاتراست، زيرا ذات حقتعالي عهده داري اين حفاظت را اعلام فرموده است.

همچنانكه هنگام نزول قرآن به مخالفان بارها هشدار داده شد كه اگر مي توانيد مثل قرآن، سوره اي مثل سوره هاي قرآن، آياتي همانند آيات قرآن بياوريد، و نتوانستند، تحريف و دستبرد اين كتاب مقدس را نيز از قدرت همه مخلوقات خارج ساخت.

علامه محمد حسين طباطبائي تحت عنوان قرآن دستخوش تحريف نشده است، مي نويسد: اين كه آيا كلام ا دستخوش تحريف شده يانه واثبات اين كه تحريف نشده در هفت فصل از نظر خوانندگان عزيز مي گذرد:

1 ـ يكي از ضروريات تاريخ اين معناست كه تقريباً در چهارده قرن قبل پيغمبري از نژاد عرب به نام محمد صلّي ا عليه وآله مبعوث به نبوّت شده و دعوي نبوّت كرده است وامتّي از

1 ـ تفسير عثماني: 347.

عرب وعجم به وي ايمان آوردند ونيز كتابي آورده كه آن را به نام قرآن ناميده وبه خداي سبحان نسبتش داده است، واين قرآن متضمن معارف وكلياتي از شريعت است كه در طول قيامش مردم را به آن شريعت دعوت مي كرده... ونيز از مسلمات تاريخ است كه آن جناب با همين قرآن تحدي كرده وآن را معجزه نبوت خود خوانده، ونيز هيچ حرفي نيست در اين كه قرآن موجود در اين عصر همان قرآني است كه او آورده و براي بيشتر مردم معاصر خودش قرائت كرده است.

علامه بزرگوار بحث را ادامه داده مي فرمايد: «قرآني كه اكنون در دسترس ماست همان است كه به رسول خدا صلّي ا عليه وآله نازل شده است، سپس از نظر احاديث و روايات بحث را ادامه مي دهند و كساني را كه گمان بر تحريف قرآن داشته اند، بشدت رد مي نمايد.

اما تحريف به معناي زياد شدن چيزي در آن بطوري كه ديگران گفته اند فرضيه اي است كه احدي از علماي اسلام نگفته... وهمچنين سوره ولايت وغير آن كه پاره اي از روايات آن را آورده، اقاويل و پريشان گوييهايي است كه سازنده اش از نظم قرآني تقليد كرده ونتيجه اش اين شده كه اسلوب عربي مألوف ومعمولي را هم از دست داده است، وچون زاغي شده كه خواست چون كبك بخرامد، راه رفتن خود را نيز فراموش كرده؛ اين دشمن قرآن نيز كه نتوانسته است به نظم آسماني ومعجز قرآن برسد، اسلوب معمولي زبان عرب را هم فراموش كرده وچيزي گفته است كه هر طبع و ذوقي از شنيدنش دچار تهوّع مي شود و لذا به شما خواننده عزيز بازهم سفارش مي كنيم كه به اين ترهاتي كه دشمنان خواسته اند به قرآن نسبت دهند مراجعه نمايد تا به درستي دعوي ما پي ببرد، آن وقت است كه با اطمينان خاطر وبه جرأت تمام حكم مي كند بر اين كه محدثيني كه به چنين سوره هايي اعتنا مي كنند، بخاطر عواقب و تعبّد شديدي است كه نسبت به روايات دارند و در تصحيح و تشخيص صحيح از مجعول آن و در عرضه داشتن احاديث

بر قرآن كوتاهي مي كنند واگر اين تعصّب و تعبّد نبود، كافي بود در نظر حكم كنند به اين كه اين ترهات جزو قرآن كريم نيست (1). بحثهاي شيرين اين دانشمند محترم و متين ادامه داشته كه بسيار مناسب است خوانندگان گرامي به اصل تفسير مراجعه وكمال بهره را ببرند.

از همة اين اقتباساتي كه نقل گرديد اين مطلب ثابت و روشن گرديد كه مذاهب مختلف اسلامي در بارة حقانيّت، مصونيت و حجيّت قرآن كريم متفق القولند و طابق بالنعل بالنعل در اين مطلب باهم متحد و متفق هستند... مطلب مهم اين است كه هرگاه مجانيني پيدا شده و سوي مقام شامخ كلام ا مجيد دست درازي كرده اند، امت مسلمه كلاً در مقابل آنان عكس العمل نشان داده است.

بدون شك و ترديد هرگاه مجنون به هفوات و ترهات نامناسب خود دست زده وچيزي در باره خدشه دار نمودن اين حجت عظيم وامانت ثقيل از خود نشان داده است، شمشيرهاي برّان امّت يكبار برسرش وارد شد و حال او را بدتر كرده وبراي جهانيان ثابت كرده اند كه هفوات اين شخص نشان بي عقلي و جنون خود اوست واثري بر دامان مقدس قرآن ندارد.

در زمان نزول قرآن كساني بودند كه مي گفتند: سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللّهُ(2) وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُواْ قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاء لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلاّ أَسَاطِيرُ الأوّلِينَ(3).

مردي از اعراب به نام نضر بن حارث چنين هفواتي را اظهار مي داشت، سپس داستانهايي از عرب و عجم مي گفت اما گفته هاي راست و دروغ مخلوق را با كلام خالق ـ جل جلاله ـ چه نسبتي است؟

_____

1 ـ تفسير الميزان 2: 190.

2 ـ سورة انعام: 93.

3 ـ سورة انفال: 31.

در طول تاريخ كساني پيدا شده اند كه گرفتار چنين افكار مجنونانه اي شده اند كه علماي همان عصر و زمان از اهل سنت و تشيع با ضربه هاي كوبنده نا بودش كرده اند كه امروز بجز نام بد از او چيزي باقي نمانده است.

از متأخرين، غلام احمد قادياني در شبه قاره هند با پشتيباني حكومت جنايتكار بريطانياي كبير، مدعي نبوت شده وسعي مي كرد براي اثبات مدعاي خود از آيات قرآن استدلال كند، دست به يك سري تحريف و تبديل مي زد، امّا تا زنده بود رسوا و بعد از مرگ رسواتر گرديد، تا عبرتي باشد براي جيره خواراني كه هنوز به عنوان خليفه و مريد به روش نا مطلوب او ادامه مي دهند.

امّا اين همه بخاطر شكم است تا مختصر دريافتي از دشمنان اسلام داشته وبه زندگي رسواي خود، ادامه دهند.

علامه قرطبي مي فرمايد: «وانا لــه لحافظون من ان يزاد فيه او ينقص منه، قال قتادة وقايت البناني «حفظه ا» من ان تزيد فيه الشياطين باطلاً او تنقص منه حقّا فتولي سبحانه تعالى حفظه فلم يزل محفوظاً... وقال في غيره «بما استخفظوا» فوكل حفظه اليهم فبدّلوا وغيرّوا»(1).

علامه قرطبي در همين صفحه داستاني از مرد يهودي را به ميان آورده است كه پيش مأمون خليفه آمده بود، مأمون او را دعوت به اسلام كرد؛ او انكار ورزيد و رفت اما بعد از يك سال آمد و مسلمان شده بود. مأمون از سبب مسلمان شدنش پرسيد. جواب داد از روزي كه تومرا به اسلام عزيز دعوت كردي، من در صدد آزمايش دينهاي موجود شدم چنانچه چند آيه از تورات را با خط زيبا نوشتم و قدري زيادت و نقصي در آن بوجود آوردم وبه كنيسه يهوديان بردم با كمال ميل آنرا از من خريداري كردند. سپس

_____

1 ـ تفسير الجامع الاحمام القرآن 11: 5.

آياتي از انجيل با ادخال زيادت ونقص نوشتم وبه بيعه (عبادتخانه نصاري) بردم، آن را خريدند. سپس قدري از قرآن را به كم و بيش نوشتم، وقتي آن را براي فروش بردم مردم مسلمان ورق زدند و فاصله زيادت و نقصان را تشخيص دادند، پس از تشخيص آن را دور انداختند و گفتند اين قرآن نيست.

از همين جا يقيني پيدا كردم كه قرآن محفوظ است و محفوظ خواهد ماند، لذا بلا فاصله مسلمان شدم (1).

همان طوري كه گاه گاهي افراد پست و ضد دين در لباس دين، به دين ضربه زده اند، از اهل سنت و شيعه، گاه گاهي افرادي در اين جهت نيز كوشيده اند تا از راه بي اعتبار جلوه دادن قرآن كريم به دين ضربة ريشه اي وارد كنند.

چنانچه ميرزا حسين نوري طبرسي كتابي بنام «فصل الخطاب في تحريف كتاب ربّ الارباب» نگاشته و در آن رواياتي از كتب اهل سنت و شيعه در اثبات مدّعاي خود آورده است، اما در همان زمان وبعد از آن علما در جواب ايشان باشدت تمام ايستادند و روشن ساختند كه نه براهين او ثابت و نه نتيجه گيري او درست است، بعدها شاگرد رشيد استاد نوري، آقاي شيخ آقا بزرگ تهراني از زبان استاد خود ميرزا حسين نوري مي گويد:

من در نامگذاري كتاب «فصل الخطاب» اشتباه كرده ام، سزاوار بود كه نام آن را «فصل في عدم تحريف الكتاب » مي گذاشتم.

زيرا در آن ثابت كرده اند كتاب (قرآن كريم) كه خداوند آنرا براي مردم نازل فرموده با تمام سور و آيات و جملاتش وحي الهي است و از روزي كه جمع آوري شده تا امروز تغيير و تبديل و فزوني و كاستي در آن رخ نداده است، همانگونه كه با نقلهاي پياپي و

_____

1 ـ تفسير قرطبي 4: 5 ـ 6.

قطعي به ما رسيده است.

استاد نوري اضافه مي كند: متأسفانه در موارد متعددي، از بيم اين كه آماج تيرهاي ملامت و سرزنش قرار نگيرم مشي خود را آشكار نساخته ام، بلكه بايد اعتراف كنم كه از غفلت وبي توجهي بر خلاف عقيده خود نظر داده ام.

تنها در صفحة 22 كتاب است كه موضوع خود را در سلامت قرآن از تحريف ابراز نمود. البته آنچه مهم به

نظر مي رسيد، اين حقيقت بود كه يقين واطمينان بدست آيد كه قرآني كه در دسترس همه است كامل است وكمبود و نقص ندارد(1).

بنابراين تقرير معلوم است كه مؤلف فصل الخطاب قائل به تحريف قرآن كريم نيست و اگر گفته شود كه قائل است چنانكه از رسم كتابش ظاهر است و از بياناتش معلوم مي شود و همة علماي تشيع چه در آن زمان و چه زمانهاي بعد و علماي موجود در عصر حاضر بالخصوص حضرت امام راحل «ره» و مقام معظم رهبري حضرت آيت ا خامنه اي بشدت چنين هفواتي را رد وبي اعتبار قرار داده اند.

بپردازم به اصل علّت يكسري نسبتهايي كه بعضي بر بعضي داده اند:

1 ـ در درجه اول بايد قبول كرد كه علّت اصلي چنين نسبتهايي همانا وجود اختلاف در امّت مي باشد؛ اگر اصل اختلاف درامت نبود و كلا اعتماد فيمابين وجود داشت، اصلاً جرأت نمي كردند تا به يكديگر چنين نسبتهايي بدهند بلكه سعي مي كردند اگر أحياناً كلمه اي نازيبا بگوش مي رسيد طرف را هدايت كرده يا تأويل و توجيهي صحيح براي گفتارش پيدا مي كردند.

آري اگر حس محبّت والفت اسلامي كه مكرراً در كتاب الهي به آن تأكيد شده وجود داشت هرگز نمي پسنديدند تا عيبهاي يكديگر را افشا كنند، بلكه محبت

---

1 ـ نقل از افسانه تحريف قرآن، تأليف رسول جعفريان، ترجمه محمود شريفي: 131 ـ 132.

وادارشان مي كرد تا در جهت قرب و نزديكي افراد و انسجام امّت كوشا باشند.

امّا اختلاف بين قلوب، اختلاف زباني را بوجود مي آورد و اختلاف لساني سبب زبان درازي مي گردد و هرگاه بي حوصله شدند، جهت تحقير بيشتر خصم، دست به نسبتها و حتي تهمتها مي زنند.

امام راحل چه خوب به اين مصيبت عظمي پي برده و انگشت روي نكتة اصلي گذاشته تأكيد كردند كه اي

مسلمين اختلاف نكنيد وبه همين جهت هفته وحدت بين مسلمين را اعلام فرمودند.

از بدو انقلاب اسلامي ايران، مرتب سعي مي شود تا ريشة اختلاف از ميان امّت برداشته شود كه به امر مقام رهبري «مجمع التقريب بين المذاهب الاسلامية » تشكيل شده و اينك در صدد است هر چه بيشتر از موارد اختلاف كم كرده وافراد امت را به هم نزديك كند.

به اميد روزي كه وحدت واقعي امت اسلامي علي رغم خواسته هاي دشمنان اسلام تحقق پيدا كرده وبار ديگر امّت اسلامي مبتكر و كارگردان اصلي جهان بشريت شده و نشان دهد كه اسلام مي تواند امتّي واحد تربيت كند و مي تواند هر زمان دسيسه هاي مكارانه دشمنان اسلامي را شناسايي كرده و آن را در زباله دان تاريخ دفن كند ان شاء ا العزيز.

2 ـ علت ديگر اين نسبتها، توطئه هاي شوم دشمنان اسلام و مكرهاي پيچيده آنان در اين مورد بوده است.

آنها توانسته اند به وسيلة ايادي خود بسياري از تهمتها را به خورد امت اسلامي داده و همين نسبتهاي بي اساس را به جاي مسائل اصلي به خورد مردم بدهند.

در اين كار از همه بيشتر يهود نا مسعود دست داشته ونصارا نيز دست كم از آنان

نبوده است. در اين اواخر، استعمار فاسد لندن نيز نقش بسزايي در اين كار داشته است.

تعليم و تربيت سلمان رشدي و حمايت از منافقين عليه جهان اسلام ، يكي از مسائل خاص مورد توجه استعمار بوده است .

آنها با وسائل زور، زر و تزوير سعي دارند تا در مجامع اسلامي ايجاد وسوسه كرده و از وجود گروههاي مختلف اسلامي كمال استفاده را برده تا بعضي را بر جان بعضي بيندازند.

اينك استكبار جهاني به سركردگي آمريكاي جنايتكار «حمالة الحطب» شده و روزي نيست كه در گوشه اي از

جهان اسلام آتش افروزي نكند.

امام راحل ، بافراست قوي و ذهن رسا و زيرك ، خود اين نكته را نيز به كرات در سخنان خود ياد آور گرديد ، انگشت روي حاكمان كاخ سياه واشنگتن گذاشته ، نفوذ كامل صهيونيسم را بر حاكمان آمريكا خاطر نشان ساختند .

او به همة مسلمين جهان هشدار داد ، تا از مكرها و دسيسه هاي غرب و آمريكا بر حذر باشند.

آري اين امري است كه هر چند وقتي علني مي شود ، مثلا اگر در امور اعراب و اسرائيل و مسائل فلسطين دقت كنيم ، آمريكا مدام از حق «وتو» ي نا مشروع خود به نفع يهود استفاده كرده و مدام در صدد شكست و نابودي اعراب مسلمان بوده است.

اگر در مسأله الجزاير توجه كنيم كه چه اندازه غرب و آمريكا از دولت فعلي در سركوب و قتل مسلمين حمايت مي كند... ودر جاهاي ديگر دنيا علناً و بي با كانه به راه خودشان ادامه مي دهند.

از ديگر سوكفار روسي در 74 سال با مسلمين چه كردند ؟ هند اكنون با مسلمين بالخصوص با مسلمانان كشمير چه مي كند ؟ دشمنان اسلام هميشه جهت سركوب

اسلام و مسلمين آماده اند و از هر تزوروشي خصوصاً ايجاد اختلاف، تهمت و نسبتهاي ناروا در ميان مسلمين استفاده مي كنند.

اگر مسلمين هوشيار و آگاه بوده و اين نكته را بشناسند، بخوبي متوجه خواهند شد كه بيشتر اين تهمتها ونسبتها از جانب دشمنان اسلام به خورد امت داده شده و در حقيقت اصل و اساسي ندارند.

3 ـ غفلت و جهالت امت از حقايق و مفاهيم اسلامي: اين امر علت اصلي پذيرش تهمتها ونسبتهاي بيجاست.

وقتي كه افراد امت اسلامي چنان گرفتار جهالت وبي توجهي هستند كه از مبادي مسائل ديني بي خبرند، دشمن در اين راستا بزرگترين استفاده را برده، مي تواند همه چيز را به اين امت تحميل كند، مخصوصاً

وقتي كه از روي نا آگاهي تحت تأثير احساسات و عصبيتهاي قومي قرار گرفته باشند خيلي زود و آسان مي شود چنين قومي را به بيراهه كشاند و از احساسات توخالي شان بهترين بهره را برد و عليه يكديگر وادارشان نمود.

حضرت امام راحل، مقوله اي داشتند كه مدام آنرا تكرار مي فرمودند:

اگر همه انبياء عليهم السلام زنده و در يكجا جمع شوند كوچكترين اختلافي نخواهند داشت، چرا؟ براي اين كه عالم به اهداف بوده و همه چيز را بخوبي مي دانند هدفشان يكي است و همه براي همان يك هدف تلاش مي نمايند.

اما انسانهاي بي علم و نادان خيلي زود در معرض اختلاف، بدگويي، تهمت و بدگماني قرار گرفته همه چيز را بر باد مي دهند.

حال ببينيم نسبتهائي كه در كتب تفسيري فريقين نسبت به يكديگر داده اند از چه قرار است: اولاً كساني كه نسخ و يا اختلافات در قرائت را تعبير به تحريف كرده اند

در اشتباه هستند.

زيرا نسخ چيزي است كه خداوند متعالي آنرا اعلام فرموده ﴿مَا نَنسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا﴾(1)، ﴿يَمْحُو اللّهُ مَا يَشَاء وَيُثْبِتُ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾(2).

خداوند اختيار تام دارد هر آنچه را خواسته باشد عمل مي نمايد «او يفعل ما يشاء..... فعّال لما يريد» است اگر بعضي از مسلمين نسخ آيه اي راقائلند، اين به امر خداوند و در زمان حيات رسول مكرم صلّي ا عليه وآله انجام شده و بعديها سهمي در اين كار ندارند و اين مسأله ربطي به تحريف مخلوق ندارد، يا مثلاً نزد بعضي از اصحاب رضي ا عنهم كلمه يا جمله اي را مي خواندند، اين مي تواند به منزله تفسير يا اظهار مذهب خاص خود او باشد، زيرا وقتي كه جمهور آن را به عنوان كلمة قرآن و جملة قرآن تأييد نمي كنند، معلوم است كه اين كلمه يا جمله تفسيري است از طرف خود او.

همچنين اختلاف قرائت نيز ربطي به تحريف ندارد زيرا در همه قرائتها، قدري فرق در تلفظ است نه اين كه اصل كلمه قرآن تغيير داده شده باشد، آن هم در بعضي جاها و نه معناي آن و حتي اگر كلمه تغيير بكند، باكلمه دوم مشترك المعني بوده و هيچ گونه شبهه اي در اصل معنا بوجود نمي آيد.

اما نسبتهايي كه به گروه ديگر از مسلمين داده شده كه قائل به تحريف به معناي زياده ونقصان در قرآن هستند، اين نسبت به جمهور علما و دانشمندان آن گروه نادرست است.

زيرا اگر انساني غالي و خارج از مذهب جمهور پيدا شده وچنين حرفي زده، نمي توان آن را حمل بر جمهور اصل مذهب نمود.

در بين غلات مسائل بدتر از اين نيز بوجود آمده، مثلا قائل به الوهيت مخلوق

_____

1 ـ سورة بقرة: 106.

2 ـ سورة رعد: 39.

شده اند؛ آيا مي شود اين نوع حرفها را منسوب به جهمور كرد؟ هرگز، پس مسألة تحريف قرآن مجيد مسأله اي نيست كه دانشمندان عالم وبا ديانت اسلامي (از هر گروه و فرقه كه باشند) قبول كنند، زيرا اگر اين مطلب اندكي پذيرفته شود «معاذ ا» كه در قرآن كريم حتي يك كلمه يا يك حركت زياد و كم شده است، از كل قرآن «معاذ ا» اعتماد برداشته مي شود، زيرا كسي كه توانسته است حرفي، كلمه اي، حركتي را در قرآن كم و زياد كند مي تواند بيشتر از آن را نيز تغيير دهد كه اين مطلب از اول امّت تا عصر ما نزد همةمسلمين وهمة طرفها بدون استثناء مردود، محكوم و مشؤوم بوده و هيچ كس چنين چيزي را قبول ندارد.

يك دليل محكم بر اين كه قرآن مجيد اصلاً دست نخورده باقي است، اين است كه قرآن حكيم در بسياري از امور پيشگويي فرموده يعني از غيب گفته است كه تا كنون بعضي چون صبح روشن به وقوع پيوسته است. اين

خود دليلي است بر اين كه غيبگوئيهاي قرآن ثابت و لايتغيّرند و اين مطلب نيز كه فرموده و «انا لـه لحافظون» غيب گويي است كه در زمانهاي آينده، اين كتاب محفوظ خواهد ماند حال هر يكي از ما عمري دارد.

بعضي ها در زمان ما بيش از صد سال عمر دارند، آيا در اين صد سال تحريف رخ داده است؟ هرگز، چرا؟ آيا دشمنان اسلام دست از عداوت و دشمني بر داشتند يا قرآن را به عنوان كلام الهي قبول كردند؟ نه.

خوب وقتي كه ما مشاهده كرديم در طول صد سال هيچ گونه تحريفي رخ نداده است، با اين كه نه ما ازپيشينيانمان لا يقتريم نه دشمنان كنوني از دشمنان گذشته ضعيف ترند، پس ثابت است كه در گذشته ها تحريف نشده است و در آينده نيز تحريف نخواهد شد.

اگر كسي اشكال كند كه احتمال دارد، خود اين آيه و امثال آن «معاذ ا » تحريف شده باشند، اين مدعا مستوجب دليل و نقل خواهد بود كه در كل اعصار و قرون هيچ احدي نقلي به نسخ اين آيه و اثمال آن نداشته، پس بر اشكال كننده لازم است حتي يك نقل در طول اين چهار صد سال بياورد كه كسي گفته باشد اين آيه مباركه و امثال آن تحريف شده «معاذ ا».

يكي از بزرگترين امور و مسائل وحدت آفرين اين امت كلام ا مجيد، قرآن حكيم است كه در دست همة افراد از گروههاي مختلف وجود دارد وبراي نشر واشاعة آن همه در تلاشند. كوردلان نفهم توجه كنند كه بعد از پيروزي انقلاب اسلامي در ايران دهها هزار از فرزندان اين خاك وبوم به فيض حفظ اين كتاب مقدس نائل آمدند، آيا مي شود نشان داد در هيچ كدام از امتهاي دنيا كساني اين چنين كتاب آسماني خود شانرا در سينه ها از بر كنند؟ هرگز....

فقط اين نصيب قسمت خير امت اسلامي است كه براي حفظ كتاب آسماني خود بالاترين نقش را از جدّيت و الفت نشان داده و ثابت كرده است كه اگر زماني در دنيا كاغذ، قلم، لوح و تخته ناپديد گردد، سينه هاي هزاران پيرمرد كمر خميده و اطفال نوخاسته، هزاران مادر خانه دار و دختران محجّبه امّت اسلامي، تخته نقش كلمات طيبات و آيات بينات اين كتاب مقدس بوده هستند، و خواهند بود....

خداوند همه ما را در خدمت به كتابش بپذيرد وبه دولت عظيم الشأن اسلامي ايران وبه مقام معظم

رهبري، وهمة دولتمردان اسلامي بيشترين توفيقات را در جهت اعتلاي اين كتاب عزيز نصيب گرداند.